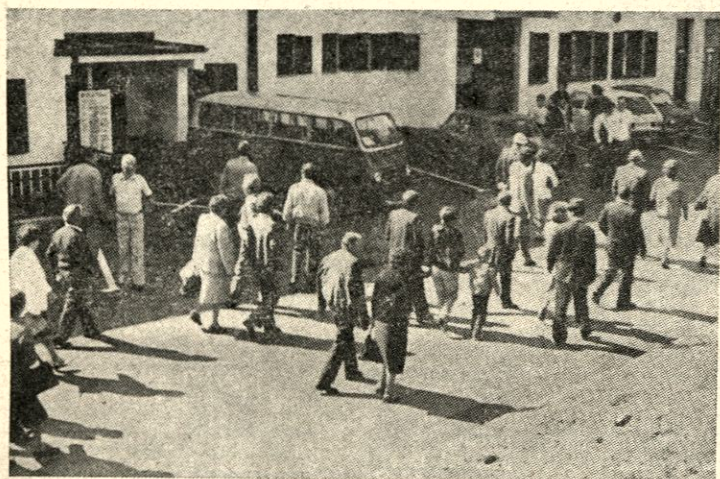

Utrinki s srečanja delavcev in upokojencev na Treh kraljih ob 160-letnici tovarne

Mesec dni je že od takrat, ko smo se delavci in upokojenci zbrali pri Treh kraljih, da proslavimo 160 let naše tovarne. Kako nam je bilo lepo, naj povedo besede, pesmi in fotografije.

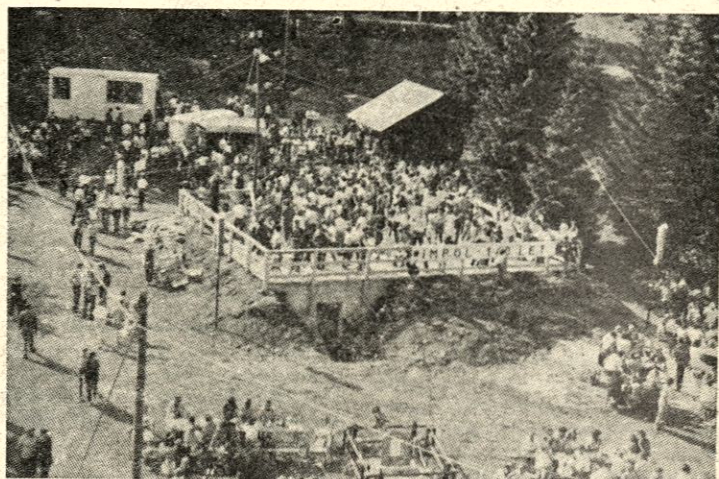

Gostje so prihajali

Nabralo se jih je okoli 3000

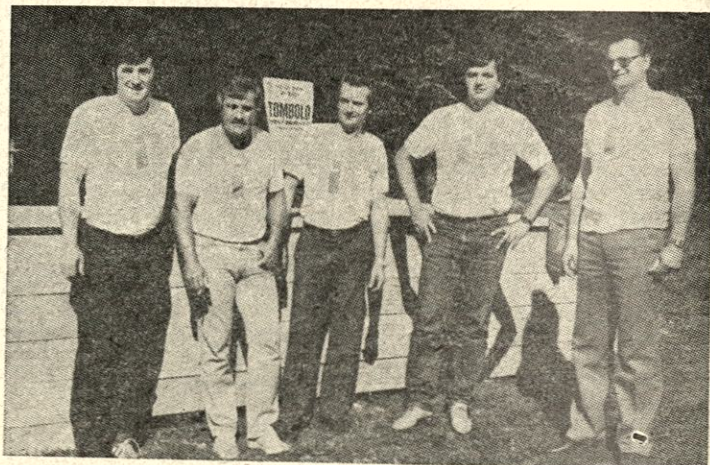

Ko smo še sedeli lepo pri mizah

Na plesišču je bila vedno gneča

Pripravljalni odbor — spodobi se, da ga predstavimo

»Kako je uspelo srečanje«, smo vprašali Rudija Voršo, predsednika odbora. Odgovor vidite na fotografiji.

ISKRENO SE ZAHVALJUJEMO

Organizatorjem srečanja delavcev in upokojencev IMPOLA ob 160 letnici tovarne. Ob tej priložnosti želimo vsem mnogo delovnih uspehov in še enkrat hvala za prelep dan, ki smo ga preživeli z občutkom, da nismo pozabljeni in da so sadovi našega dela še vedno cenjeni.

Upokojenci

Nekateri so bili tudi v službi. Delili so bone ali stregli gostom

Mi se imamo radi...

Osamljen (a ne za dolgo)

Ne, ne gremo se bojevat, radi bi pokazali le svojo pripadnost

»Ti si kriva!« Če tako pravi vodja komerciale, bo to držalo!

Kje je še 170-letnica! Zato braća, pijmo ga...

Naši folkloristi so se spet izkazali. Najbolj je vžgal »pojštertanc«

Dva gluha v pogovoru — kot da bi to vedelo tudi (slabo) ozvočenje

Ob 160 letnici Jaka Drog tudi pismeno

Prav na koncu meseca junija smo slavili 160-letnico tovarne pri Treh Kraljih, poleg Štuhcovega doma ali po novem RTC. Bilo je zelo slovesno, tako je poročalo tudi Delo in smo videli na TV. V našem Večeru pa nisem nič kaj našel o tem slavlju, sicer so tudi Kastelkino »v nič devanje« pretrgali tam, kjer je bilo njim po volji, ne pa tistim, za katere pišejo.

Vse je potekalo lepo po sindikalnem načrtu: izdatna hrana, pijače, igre, vreme, kulturni program. Ampak pri kulturi je v Bistrici zmerom kaj narobe, ali ni denarja, ali ne funkcionira zavesa (v Domu kulture je nagnjala 10 let, zato sedaj ugašajo luči med dejanji), ali ne delajo mikrofoni. Tokrat so še opernim pevcem zatajili vsebino in lep glas, tudi »glasna« muzika je bila čudno glasna, direktor tovarne, Jaka Drog in naglušna upokojenca pa so bili zreducirani za tiste, ki so bili malo bolj oddaljeni. In to vse zato, ker nismo bili nastopajoči že teden dni pred proslavo v RTC (kakor na splitskem festivalu), kjer bi malo uživali gorski zrak in malo vadili »mikrofonsko tehniko.«

Na prijazno vabilo obveščevalnih krogov bom zato pismeno ponovil svoje govorniško »izvajanje« (upam, da so za tako ponovitev povabili tudi glavnega direktorja, ne samo mene).

Tovarišice in tovariši, mi govorniki smo vedno tam, kjer je dosti ljudi. Če govorimo v dvorani, lahko greste ven, ko vam kaj ne »paše«. Tu boste pa morali poslušati, ker ste tako zunaj!

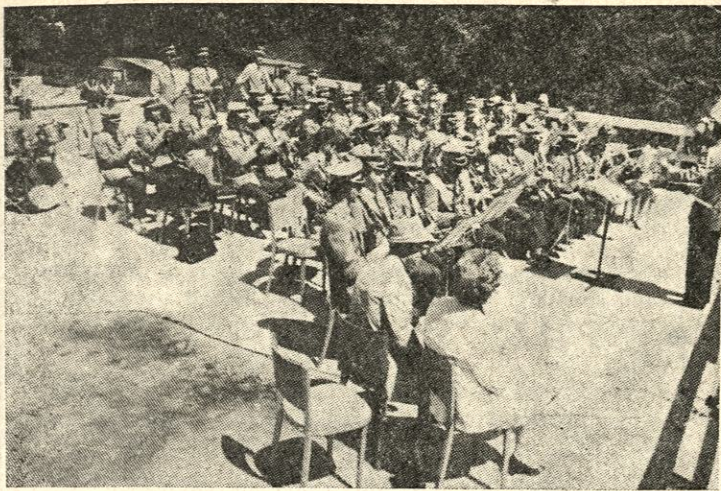
Naši dobri predniki so lepo poskrbeli za današnji praznik, ko so nam iz kovačnice naredili prvo fabriko. Zadnje dokaze smo odstranili v tovarni šele prejšnji teden, ko smo pospravili kupe železja okoli sindikalnega doma. Saj je bilo res nerodno, vsi obiskovalci in kupci so od vratarnice nekaj časa hodili ob železju in na tiem razmišljali, ali so prav prišli v tovarno — aluminija.

Resni pozdrav direktorja Črtomira Zdravca...

...in šaljiv in zbudljiv Jaka Drog

Zabavali so nas: pihalni orkester konference sindikata,

in »ljudski« pevci,

ansambel Jožeta Krežeta,

pevci naše folklorne

Noši predniki so naredili iz kovačnice, v Makolah pa iz svinjskih štal tovarno, ponekod danes delajo oboje iz lepih novih tovarn.

150-letnico smo slavili v dolini, v tovarni, in od takrat niso več prišle skupaj vse tri izmene. Zakaj smo sedaj tu? Cene grejo gor, penzije grejo gor, plače gor in smo še mi šli »gor«. Iz tovarne pa zato, ker babici fabriki ne moremo nazdraviti samo z Oro. V tovarni pa so vratarji in špiclji odbora za: SDOPA (splošni delavski odpor proti alkoholu). Nad 1000 m smo zato, ker se tu neha greh, število prebivalstva pa pada v občini. Tu je ugoden teren in tudi vreme odgovarja (penzionisti so oproščeni od te akcije). Saj je malo čudno, da število živine raste, ko pa je za seks dober vsak cepec, pri živini pa mora biti poleg visoka izobrazba. In še nazadnje, zakaj praznujemo tu gori? Zato da ne bomo slišali tistih, ki zdajle nelepo ogovarjajo naše praznovanje.

Tovarišice in tovariši, kar privoščite si, nič se ne »ženirajte«, če bo imel sindikat izgubo, bo imela pa Družbena prehrana dobicek in bodo celo leto dobre malice. Danes se vozimo gor in dol po sindikalni »liniji«. Sindikat je lepo pripravil ta počitek, čeprav je hudo zaposlen s počitkom na morju, v toplicah, v RTC in še doma skrbi za počitek,

saj prodaja postelje, posteljnino, ležalnike in stole. Tudi drugače je naš sindikat zlat, saj je dobil zlato odličje. Nekateri pravijo, da zato, ker je poiskal med ljudmi — človeka. Ne bom ga hvalil več, da se ne bi pokvaril.

Naša govorniška dolžnost je, da v govor vključimo vse probleme. Govor mora biti tako poln problemov in govornik tako prežet s problemi, da postane vse skupaj problematično.

V Metalurgu so problemi razpisani, zdaj pa hop po njih! Prej smo razpisovali delovna mesta, zdaj pa probleme na delovnih mestih. Če bi takole analitično oceno razpisali kot problem, bi jo že morda rešil kakšen inovator. Problematične so tudi prepuštnice: z novimi pravili brez problemov in starimi navadami s problemi. Službeni avtomobili niso problematični, pač pa njihovi vozniki in gužva na relaciji Impol—Slov. Bistrica. Tisti neslužbeni šoferji si včasih seštejejo obe omejitvi po 40 km na Partizanski cesti in vozijo 80. Tudi kvaliteta je postala problematična, zato je imela problemsko konferenco in zdaj bo domača roba tako brez problema kot ona za devize. Tega se Jugec še ne drži, za doma imamo skromnega, drugi lepi in »razvajeni« pa je šel s trebuhom za kruhom v Ameriko. Če ga bo prijelo hudo domotožje, bo prišel nazaj k ma-

mici Zastavi v naročje. Tedaj mu bomo še morda dobri mi brez deviz. Problematičen je še naš standard, že dolgo je na »parah«. Zdaj mu bojo pare vzeli in ga bojo pokopali? S stanovanji pa zaenkrat ne bo problemov, če jih bodo res podražili za 5 %. Ta stanovanjska skupnost res ne bere nobenih časopisov, da bi vedela: podražitev pod 30 % danes sploh ni podražitev. S turizmom ne bo več dolgo problemov, na zeleni veji še sicer nismo, ampak na enem lističu zelene veje. Začeli smo »čistiti« javna stranišča, sem od Radenc in smo že 30 km globoko v Sloveniji.

Mi penzionisti imamo tudi svoje probleme, danes smo na primer imeli težave z udeležbo na proslavi, ker nimamo več prostih sobot. Hvaležni smo našim prednikom, da smo se danes najedli, napili in naučili kulture za minulo delo. Zaenkrat še nimamo problemov z luksuzom, ker še gledamo staro barvno TV in nam perejo »intimno« perilo še na elektriko. Če pa bo pobralo te naprave prej kot nas, bomo morali zopet na radio Kosmaj in »rifl mašino«, ker sta brez davka na luksuz. Bolj problematično pa je za tiste penzioniste z malimi penzijami, saj ne dobijo niti honorarne zaposlitve pri godbi na pihala, da bi tam pomagali na-

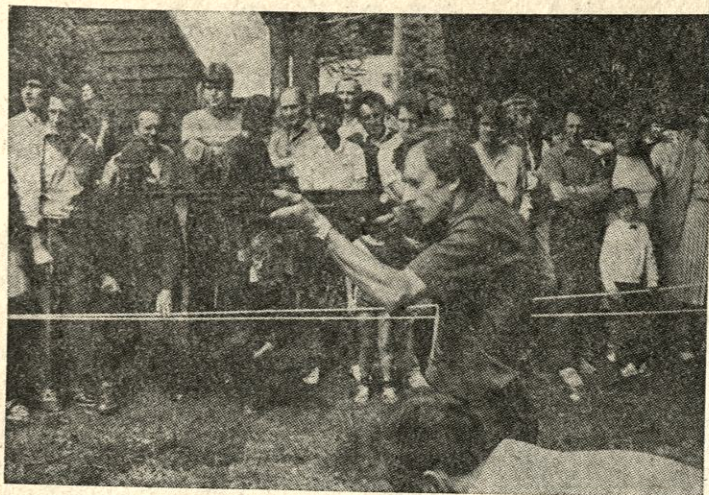
mesto klarinetov — »tenko pisati.«

To je bilo skrajšano poročilo iz mojega problematičnega govora, pred našo, menda več ti-sočglovo, delovno družino. Po desetih letih od 150-letnice smo zopet sedli k skupni mizi in po-južinali vaše delovne uspehe in naše minulo delo. Eni so dvignili roko »za«, drugi »proti« in jih pač ni bilo, čeprav je bil pri mizi še prostor za nje. Lepo udeležbo so dosegli penzionisti, ampak prosim, ne zaradi nizkih penzij...!

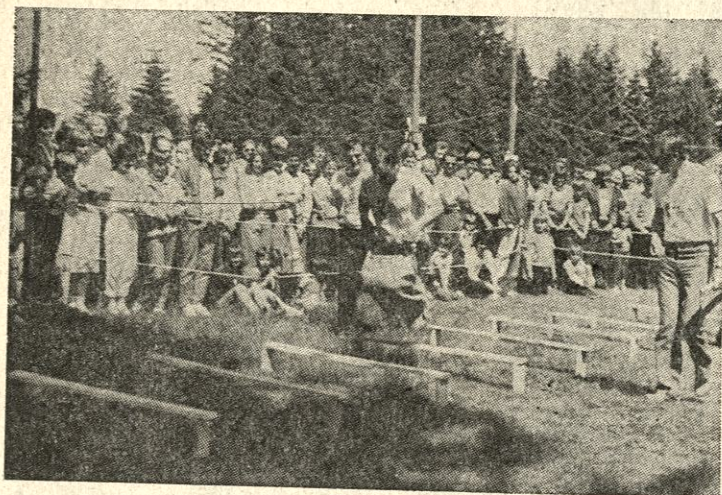
Prav se mi zdi, da ob koncu poudarim, kako je potekal enkratni prikaz storilnosti in produktivnosti našega človeka. Časopisno podjetje Delo je pripravilo vzor DELA, ne po običajnih jugostandardih. Pri tem delu se nihče ni naslanjal na žago, nihče ni sedel na kozi in kadil, ne bral časopisa med delom. Nihče ni dobil prepustnice, da bi šel na obč. sindikat, na krajevno skupnost ali banko. Tudi nobenega sestanka komisij ni bilo, celo na WC je bilo mogoče iti po delu.

In nobeden od delavcev iz proizvodnje ali skupnih služb ni imel nikakršnih telesnih ali duševnih posledic prenapetosti. Nekateri so celo zmagali...

Za 170 let pa, vedi bog, če bo še migal Jaka Drog.

Popoldne so bila na vrsti športna tekmovanja

V žaklju je bilo posebej vroče

Tole pesmico je pred srečanjem na Treh kraljih napisal naš sodelavec iz TOZD Vzdrževanje, ki se je podpisal s psevdonimom TONČ. Pogledajmo, kaj je imel v mislih:

PICNIC

Kaj boš pravil,
da ne moreš
iti na Kralje
pit in žret,
pa četudi
bolj prazen
tvoj družinski
je budžet.

Saj ima Impol
za prevoze gnarja
na pretek,
če bo treba,
bo pa plačal
tudi tvoj pogreb.

V uredništvu pa smo se sestali in pesmici še kitico dodali:

Nedotaknjen
res ostal je
marsikak budžet,
gratis dalo se je
pit in žret.
Bilo je ludo
za umret,
a ne tako,
da bil potreben
bi še kak pogreb.

Delovnemu kolektivu Impol ob 160-letnici delovanja!

Pionirji, mladinci, starši in delavci OŠ Sp. Polskava, ki smo se zbrali na slovesnosti ob zaključku tega šolskega leta, vam k vaši 160-letnici delovanja iskreno čestitamo.

Ponosni smo, ker tudi mi sodelujemo z vami in ker ste nam veliko pripomogli, da danes postopoma izpopolnujemo naše delovne pogoje.

Zelo veliko ste naredili, uresničili mnogo načrtov, zgradili nove zgradbe z novimi stroji. Obljubljamo, da bomo vedno cenili vaše delo in prizadevanja, da se bomo pridno učili in se usposabljali, da bi nadaljevali vaše uspešno delo.

Učenci in kolektiv
OŠ Spodnja Polskava

Pozdravljeni, delavci!

Ob dnevu samoupravljalcev, 27. juniju, vam pionirji, mladinci in delavci OŠ Minka Namestnik Sonja iskreno čestitamo. Želimo, da bi pri vašem delu tudi v bodoče dosegali dobre rezultate in osebno zadovoljstvo.

Ob tej priliki se vem iskreno zahvaljujem za vso pomoč, ki smo je bili deležni z vaše strani v iztekajočem šolskem letu. Pomagali ste nam pri organizaciji delovne prakse, izvedbi učnih ekskurzij, pri poklicnem usposabljanju naših mladincev in njihovi zaposlitvi, z odpadnimi surovinami, ki smo jih s pridom uporabili v naših delavnicah, z enkratnimi denarnimi pomočmi... Brez vaše pomoči bi naše naloge le s težavo realizirali, zato hvala za razumevanje in pomoč.

Želimo, da tudi v bodoče sodelujemo z vami. Če boste potrebovali popestritev vašega programa, bomo radi prišli s kulturnim programom ali z razstavo naših izdelkov.

Tovariško pozdravljeni!

ALI ŽE VESTE...

...da se je srečanja ob 160-letnici Impola na Treh kraljih udeležilo nekaj manj kot 300 delavcev, upokoјencev in njihovih svojcev.

...da smo ob tej priložnosti pojedli 1546 kg mesa in 636 kg zelenjave, spili pa 2846 steklenic piva in 1938 litrov vina.

...da je po teh podatkih vsak udeleženec (od dojenčkov dalje) pojedel 52 dkg mesa in 21 dkg zelenjave ter spil 0,65 l vina in nekaj manj kot steklenico piva.

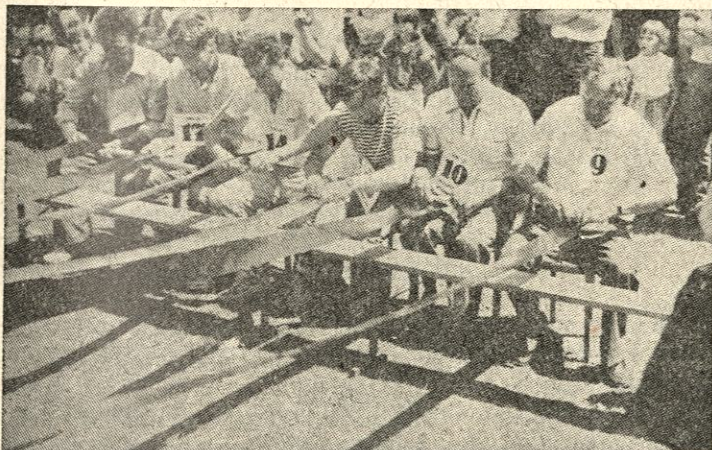
...da je že v tovarni zmanjkalo majic z reklamnim napisom IMPOL 160 LET, zato so si obiskovalci srečanja pri Treh kraljih vzeli za spomin 837 steklenic embalaže, 105 skodelic in 120 žlic.

Tekmovalci so se za drva kar stepli ...

... potem pa žagali, »na zmago ali nič«

Kdo bo hitrejši pri navijanju folije?

Sodnikovo oko je ostro!

OB 160. OBLETNICI IMPOLA

160 let poslovanja je lep jubilej. Ko smo praznovali 150 letnico, še nisem bil zaposlen v Impolu. Letos je bila proslava oz. srečanje večine delavcev in upokojen-
cev pri Treh kraljih. Pravim, večine, saj se srečanja vendarle vsi nismo mogli udeležiti zaradi službenih, bo-
lezenskih ali drugačnih razlogov. Ne dvomim, da sreča-
nje ni uspelo tako po finančni plati kakor družabni, saj
so za jedačo in pijačo poskrbeli delavci TOZD
Družbena prehrana, ki ima izkušnje v dobrem poslovanju,
svoje pa je prispevalo tudi lepo vreme. Sam sem bil
tega dne v službi varovanja DO pa sem se v mislih
spomnil na vse tiste »GOR« pri Treh kraljih, na doma
ležečega bolnega delovnega invalida, penzionista slabe-
ga zdravja, Impolskega delavca v tujini, službujočih var-
nostnikov in industrijskih gasilcev. In kaj si moremo!
Ostal nam bo le spomin na pečenko ob vrčku piva visoko
v gorah.

Morda bi sindikat, ko bomo praznovali 170 letnico
tovarne, pomislil tudi na to in našel pravo rešitev v
zadovoljstvo vseh.

J. Aplinec

POZOR, ŠKRATJE!

Ali ste že kdaj slišali za presvetlega gospoda Tiskarskega škrate?

Če še niste, je to enkratna priložnost, da ga malce поблиže spoznate.
Veste, s škrtati sem v odličnih odnosih (pa nikar tega ne trobite
naokoli, ker bi postala preveč popularna). No, če sem poštena so
se zadnje čase precej skrhal. Imela sem zelo tehten razlog, da sem
odkopala bojno sekuro. Ta nebodigatreba se je namreč spraval delat
zgago v moje sestavke o godbi, ki so bili objavljeni v Metalurgu.
Saj tiste drobne napake bi mu še oprostila, ampak ob nekaterih pa
mi zavre kri. Pri naši godbi, kjer stalno skrbimo za podmladek in
plodno sodelujemo z Glasbeno šolo, še nismo izključili nobenega
mladinca, on pa ti gre in naredi zgago med stavki in na koncu smo
v časopisu lahko prebrali, da v naši godbi izključujemo mladince, ker
imajo obveznosti. Groza in strah. Držala sem se za glavo, ga rotila
in prosila, on pa nič. Vsa stvar mu je ob moji zaskrbljenosti postala
še bolj zabavna. Ampak to še ni vse. To, da imamo državnega
prvaka, ki igra klarinet, je star 16 let itn., pa vendar nima imena,
se njemu zdi prav zabavno. Naj vsi vedo, da je to Peter Kruder. To,
da so fotografije pomešane, mu je zelo »hečno«, ko pa govorim
o podnapih, mu gre že pošteno na smeh. Povpraša me, kako so
mi kaj všeč gasilci? Za trenutek še pomislim, da je postal vljuden,
potem, pa se spomnim, da so se na strani, ki naj bi bila namenjena
samo godbi pojavile še slike z gasilskih vaj, osmrtnice in podobne
reči. Če ne bi bil 5515-krat hitrejši od mene, bi ga tresnila. Ko sem
si svojo vrelo kri spravila na višino 80-ih stopinj, me je vprašal če
je to vse, kar je ušpil. Pri tem je tako nedolžno gledal, da se je
izgubljenih 20 stopinj v trenutku vrnilo. Obzirno sem mu povedala,
da smo po njegovem posredovanju postali fenomen med orkestri.
Iz neudeležbe na vajah je naredil udeležbo, iz katere naj bi izhajali
vsí naši problemi. Edini, ki je bil njegove napake vesel, je bil tov.
Lorenci, ki se je na mah prelevil iz referenta za preštevanje v
referenta za pospeševanje, ti pa so danes mnogo bolj popularni.
Predlagal je, da danes, ko sva se pogovarjala o samih velikih rečeh,
kar preskočiva zadnjo točko dnevnega reda najinega sestanka, to
je izpuščanje črk, besed in zamenjanega vrstnega reda. Predlagala
sem mu, da skleneva »sporazum o nenapadanju«, ki začne veljati
takoj ter da zakopljeva bojno sekuro. Moj predlog je sicer sprejel,
vendar pa, saj veste kakšni so škrtatje. Vseeno upam, da se bo držal
najinega dogovora.